

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 37. Rebellium delicta juramentis & teftibus comprobata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

§. XXXVII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.*Rebellium delicta juramento ac testi-
bus comprobata.*

[n]superhabita Archiepiscopi clementia Salisburgenses rustici ad obsequium revocari haud poterant; hi enim, qui nondum emigraverant, contra iterata Principis mandata privatas conjurationes & conventicula iniere, in quibus publice Conciones convocatis vicinis habebant, libros prohibitos alta voce prælegebant, & cantilenis suis sectam libere profitebantur: Alii vero sub obtentu, quod relicta sua bona procurare, vel proles suas abducere vellent, ad suos reversi Catholicos maxime rudiores ad defectionem sollicitarunt, libros erroribus turgidos eis obtrudere, & perniciosum literarum commercium foventes in ipsam etiam Catholicam fidem contumeliosa verba effuderunt. Eapropter Archiepiscopus transmissis in omnes decem Præfecturas mandato die prima Augusti inhibuit, ne rustici in posterum talia attentarent, secus pacis Westphalicæ beneficio privandi, & severe puniendi: privatim tamen cuilibet cum suis intra domos suas sectæ exercitiis vacare liceret: Cum vero non deessent, qui vel publicis scriptis
Ss 3 vel

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

vel liberiori lingua horum rebellium ausus excusarent, imo & singularem clementiam, qua Archiepiscopus seditionis Auctores sine supplicio liberos dimiserat, maligne interpretarent, perinde ac si nullius criminis rei, prout injuste diuturno carcere vexati fuissent, hinc Archiepiscopus in horum rebellium, aliorumque pacis perturbatorum crimina ad juris rigorem inquiri, & cuncta juratis testibus comprobari iussit, quo facto omnia, prout in actis publicis, inquisitionibus, constitutis, & per juratos testes & proprias reorum confessiones comprobatis exposita fuerant, publicis typis divulgari voluit.

Horum scelera, qui mente a partium studio aliena pervolverit, facile judicabit, haud immerito non modo Salisburgensem Provinciam, sed universam Ecclesiam Catholicam sibi gratulari, quod e gremio suo excluderet ejusmodi homines, qui suam fidem & Baptismale foedus perfida simulatione tamdiu profanarunt, & sectam, quam intus fovebant, aperta in legitimum suum Principem rebellionem detulerunt. Hac de causa nec Catholicos hosce Profelytos Acatholicis invident, quippe nec ipsimet approbare audent, quod per ducentos ferme annos exterius religionem, quam in corde

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

detestabantur, professi sint, & suam hypocrisin ad suos posteros propagarint. Id sane Christi doctrinæ & Evangelii præceptis recta contrarium est, nec primis Christianis consonum, qui quidem ob pœnarum metum in cryptis habitantes occulte Religionis exercitiis vacabant, quin tamen Ethnicorum superstitionem exterius simularent. Porro cetera, quæ de horum agrestium emigratione subinde facta, de eorum transplantatione in remotissimas regiones, necnon de incultis eorum moribus &c. præterea referri possent, ab aliis abunde jam vulgata, passimque nota Lectorem fatigarent citius, quam Scriptorem deficerent.

§. XXXVIII.

Controversia inter Victorem Amadeum Regem, ejusque Filium.

Aliquamdiu Victor Amadeus Sardiniaæ Rex, translato in Carolum Emanuele Filium suum Regno, quiete vivebat, subito tamen præter omnium expectationem inter utrumque levis dissensionis scintilla in apertum erupit incendium; cum enim Carolus primo jam Regiminis sui anno rem male administratam, multasque corruptelas invaluisse deprehenderet, simulque No-